

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl soudkyně Mgr. Helenou Mörtlovou v hlavním líčení konaném dne 16. července 2025

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ 1993 ██████████ nezaměstnaný, trvale bytem ██████████
██████████

je vinen, že

dne 26. 2. 2025 v době kolem 20.45 – 20.50 hodin ve ██████████
██████████ ve vzteku, údery rukou a kopy nohou do skleněné
výplně pravých předních dveří poškodil osobní motorové vozidlo tov. zn. Škoda Kodiaq, ██████████
██████████ modré barvy, a způsobil tak Správě železnic, státní organizace,
IČO:70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město, škodu v celkové výši
nejméně 40 000 Kč,

tedy

poškodil cizí věc, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šest) měsíců nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradě škody poškozené Správě železnic, státní organizaci, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město, částku **40 000 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město **odkazuje se zbytkem** svého uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Hlavní líčení proběhlo za splnění zákonných podmínek uvedených v ust. § 202 odst. 2 trestního zákoníku v nepřítomnosti obžalovaného. Proto byla postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena výpověď obviněného z přípravného řízení. V ní mimo jiné uvedl, že předmětného dne chodil po [REDAKCE] s kamarádem [REDAKCE] a společně přišli před Základní školu [REDAKCE] kde se na chvíli rozdělili. Obviněný se šel poté projít a cestou na parkovišti narazil na modré auto. V tu dobu nevěděl, co je to za auto, ani kdo je jeho majitel. Byl naštvaný, takže se rozhodl auto rozbít. Důvod svého naštvání si již nepamatuje a nechce jej ani sdělovat. Do auta udeřil několikrát různými údery a kopy. Ničení automobilu ho uklidnilo a odešel domů. V ten moment nebyl pod vlivem omamných a psychotropních látek ani pod vlivem alkoholu. Byl pouze naštvaný a svou frustraci si vybil na tom automobilu. Útok nebyl mířen proti konkrétní osobě, protože nevěděl, kdo je majitelem vozidla.
2. Obžalovaný se nijak nevyjádřil k případnému souhlasu se čtením úředních záznamů o vysvětleních [REDAKCE] takže z důvodu jeho neúčasti u hlavního líčení nebylo možno tyto výpovědi přečíst, nicméně ze strany intervenující státní zástupkyně bylo sděleno, že na provedení těchto důkazů nadále netrvá.
3. Vedle svého doznání je obžalovaný ze spáchání předmětného jednání usvědčován kamerovými záznamy. Na těch je zachyceno mimo jiné i samotné jednání obviněného z 26. 2. 2025 v době od 20:48 do 20:50 hodin, osoba obžalovaného byla ztotožněna dle místní znalosti policejním orgánem.
4. Z úředního záznamu policejního orgánu ze dne 27. 2. 2025 (č. 1. 30 spisového materiálu) mimo jiné vyplývá, že dne 26. 2. 2025 v 20:53 hodin bylo přijato oznámení přes IOS sever České Budějovice, že na parkovišti u jídelny první základní školy je nějaký muž v červené bundě a ničí zaparkované vozidlo. Po příjezdu na místo hlídka OOP [REDAKCE] na uvedené adrese našla poškozené vozidlo Škoda Kodiaq modré barvy, ale pachatel se již na místě nenacházel. Následně bylo hlídkou propátráno okolí, avšak tato osoba nebyla nalezena. Následně se hlídka vrátila zpět na místo a spojila se s oznamovatelem [REDAKCE] který uvedl, že byl doma a uslyšel zvenku rány jako když bouchají petardy, šel se podívat z okna a uviděl na parkovišti u zaparkovaného auta muže, který do něj mlátil nějakým dekle, a pak do vozidla mlátil pěstí a následně do něj kopal. To, jak neznámý pachatel auto ničil, zaznamenal jmenovaný na svůj mobilní telefon (tato nahrávka je součástí spisového materiálu). Oznamovatel muže popsal s tím, že tento muž pak z místa odešel směrem ke kostelu ve [REDAKCE] Poté se na místo dostavil [REDAKCE] který je uživatelem poškozeného vozidla Škoda Kodiaq, jehož vlastníkem je Správa železnic, státní organizace, který poté podal vysvětlení.
5. Součástí spisového materiálu je i protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací poškozeného vozidla. Fotograficky byly zadokumentovány i ruce [REDAKCE]

6. Odborným vyjádřením na č. l. 25 spisového materiálu se zjišťuje výše škody v důsledku poškození vozidla, a to v částce 40 000 Kč.
7. Zhodnocením všech shora uvedených důkazů jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že výsledky dokazování mu dovolují rozhodnout odsuzujícím rozsudkem. S doznáním obžalovaného k činu korespondují všechny další opatřené důkazy a je zřejmé, že poškození vozidla způsobil právě obžalovaný, přičemž spolehlivě byla zjištěna i výše škody v důsledku jeho jednání.
8. Zcela na místě je tedy učinit závěr, že obžalovaný se dopustil přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, neboť poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.
9. Jelikož soud rozhodoval odsuzujícím rozsudkem, pak další jeho úvahy směřovaly k tomu, jaký trest by mu měl být za předmětné jednání ukládán. Při těchto úvahách postupoval soud podle zásad uvedených v § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Před nařízením hlavního líčení se soud pokoušel prostřednictvím probační úřednice a následně i sám kontaktovat obžalovaného za účelem případného předjednání trestu obecně prospěšných prací. Probační službou se však nepodařilo obviněného zkontaktovat. K hlavnímu líčení se pak obžalovaný nedostavil, aby bylo možno případně jeho stanovisko k možnému uložení trestu obecně prospěšných prací zjistit. Za této situace nepřicházelo uložení tohoto trestu v úvahu. Obžalovanému v této věci při úvahách o trestu polehčuje výlučně jeho doznání. K osobě obžalovaného bylo totiž zjištěno, že není osobou bezúhonnou, přičemž má již 7 záznamů o odsouzeních, když v poslední době mu byly ukládány nepodmíněné tresty, a to pro různou trestnou činnost, přičemž poslední výstup z výkonu trestu měl dne 9. 12. 2023. Za této situace nebylo možno ukládat obžalovanému výchovný trest. Podepsaný soud dospěl k závěru, že obžalovanému je namíste ukládat trest represivní, tedy nepodmíněný trest odnětí svobody. Vzhledem k výši způsobené škody a vzhledem k osobě obžalovaného považoval soud v rámci hrozící trestní sazby (až 1 rok) za přiměřený trest odnětí svobody nepodmíněného charakteru ve výměře 6 měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný za splnění zákonných podmínek uvedených v ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
10. Pokud jde o náhradu škody, v době rozhodování měl podepsaný soud k dispozici odborné vyjádření o výši škody poškozením vozidla, z něhož vyplynulo, že způsobená škoda činí částku 40 000 Kč. Proto jen v takové výši mohla být částka na náhradě škody poškozenému přiznána, neboť měla podklad v provedeném dokazování. Výrok podle § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného hradit způsobenou škodu ve výši 40 000 Kč je tzv. exekucním titulem pro případ, pokud svou platební povinnost obžalovaný dobrovolně nesplní. Se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 2 trestního řádu. Zbývá dodat, že podepsanému soudu je známo, že poškozený zaslal soudu i další dokumenty ve vztahu k uplatněnému nároku na náhradu škody, a to včetně faktury a oznámení o poskytnutí pojistného plnění, z čehož vyplývá, že poškozená se připojila s částkou toliko ve výši 10 000 Kč, původně se však připojila s částkou 103 740 Kč (v přípravném řízení). Tyto listiny, ač byly soudu zaslány ještě před konáním hlavního líčení, se ovšem dostaly do dispozice podepsané soudkyně až dne 17. 7. 2025, tedy až druhý den po konání hlavního líčení v této trestní věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku

- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, vyjma výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 16. července 2025

Mgr. Helena Mörtlová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.08.2025 a vykonatelnosti dne 20.08.2025.
Přípojení doložky provedla Stanislava Basíková dne 19.11.2025.